

Hr. Villy Søvndal har fanget lidt af min pointe. Jeg vil ikke lægge mig fast med hensyn til lande. Vi vil stille en lang række spørgsmål. Der står noget i bemærkningerne til lovforslaget her. Vi har også i vores forslag om overgangsordningstabeller, der også sætter landene op efter indkomstforhold og sådan nogle ting. Der er også klart, at vores pointe har været, at vi godt ved, at der f.eks. kan være en ekstra risiko for, at der vil være mange polakker, der kunne tænke sig at vandre til Danmark for at søge arbejde. Det kan man ikke klandre den enkelte polak. Det gør vi ikke. Det kan vi godt forstå. Men vi kan da klandre politikere i Danmark, hvis ikke man værner den danske lønmodtager og det danske velfærdssamfund mod den situation.

Kl. 18.10

Så til sidst til hr. Niels Helveg Petersen: Jeg har jo nævnt tre områder, som jeg mener er vigtige. Jeg håber ikke, at hr. Helveg Petersen mener, at det er principløst, at jeg f.eks. har det med folkeafstemninger som et af de tre punkter. Jeg håber heller ikke, at hr. Helveg Petersen synes, det er principløst, at man taler om, hvordan hele EU-samarbejdet skal bygges op i forhold til, hvor meget magt der skal ligge der, hvor meget der skal ligge i medlemslandene.

Jeg håber da også, at hr. Helveg Petersen synes, det er en dybt relevant diskussion at tage også i forbindelse med udvidelsen. Det var en af baggrundene for, at man lavede Nicetraktaten, og man også arbejder med en forfatningstraktat. Det er jo lige præcis, fordi der er nogle, der mener, det er nødvendigt for at kunne rumme udvidelsen.

Vi har så et lidt andet udgangspunkt, men det er inden for de samme emneområder. Så har vi desuden også det tredje punkt med arbejdskraftens fri bevægelighed, som vi finder er vigtig, men hvor hr. Helveg Petersen så kan have et modsat synspunkt.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Barfoed for en kort bemærkning, nummer tre. Også hr. Søvndal og hr. Niels Helveg Petersen i nævnte rækkefølge.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

I vores lille debat her om begrebet forfatningstraktat nævner hr. Thulesen Dahl en række eksempler på nogle samarbejdsområder, som efter hr. Thulesen Dahls opfattelse kendetegner en

stat, i et forsøg på at føre en slags bevis for, at EU er ved at udvikle sig til en statsdannelse på bekostning af enkeltstaterne.

Men det er jo kendetegnende – så kan vi altid diskutere eksemplerne ved en anden bedrøvelighed – at de samarbejdsområder, hr. Thulesen Dahl nu nævner, alle er samarbejdsområder, som i forvejen er fungerende.

Det er jo ikke samarbejdsområder, der indføres med forfatningstraktaten. Det er samarbejdsområder, som fungerer allerede i dag, og dermed beviser hr. Thulesen Dahl en vigtig ting, nemlig at ved forfatningstraktaten er der overhovedet ikke tale om et skridt i retning af en statsdannelse i forhold til den måde, EU fungerer på i dag. Der kan faktisk ikke nævnes eksempler i de udkast til en forfatningstraktat, vi kender, på, at der i højere grad fremover skulle være tale om en europæisk statsdannelse.

Tværtimod understreges det flere steder, at der er tale om et samarbejde mellem suveræne stater.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Villy Søvndal, tredje og sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Igen tak for svaret fra hr. Thulesen Dahl. Det siges jo, at samtale fremmer forståelsen, og hensigten med politiske debatter er vel klarhed.

Jeg repræsenterer jo et parti, der er en ubændig tilhænger, en begejstret tilhænger af den udvidelse, der finder sted, og det er på den baggrund, mine bemærkninger skal ses.

Der må jeg sige, at jeg synes, det er interessant i hr. Thulesen Dahls sidste svar, at de lande, som Dansk Folkeparti formentlig ender med/formentlig ikke ender med – det vil hr. Thulesen Dahl ikke sige i dag – at stemme imod, det er vores nærmeste naboer.

Det er vores nærmeste naboer, nemlig de baltiske lande og Polen, som i Dansk Folkepartis optik udgør den største trussel, og som Dansk Folkeparti formentlig vil stemme imod. Hvis den argumentation, som hr. Thulesen Dahl har fremført, skal holde, så er det de lande man vil stemme imod bliver optaget i EU. Mens det derimod er helt i orden med landene, der ligger langt, langt væk, og øer som Malta. Det er dog et forunderligt Europakort, det ender med, at Dansk Folkeparti får tegnet.